

nadaljuje. **28 angleško-francoskih divizij napada.** Severno od Somme so njih novi napadi krvavo zavrnjeni. Južno od reke se je v semintja divjajočem boju infanterije prvo postojanko proti zopetnemu navalu Francozov na fronti od Barleux do južno od Chilly obdržalo. Le tam, kjer so bili najsprednejši jarki popolnoma zravnan, so izpraznjeni. Poznejši napadi so bili pod najtežjimi izgubami sovražnika popolnoma odbiti. Meklenburški, holsteinski in saski regimenti so se posebno odlikovali. Do večerja se je pripeljalo na vjetih iz dvadnevne boja južno od Somme **31 oficirjev, 1437 mož** od 10 francoskih divizij, na plenu pa **23 strojnih pušk.** — V zračnem boju in z odpornim ognjem se je 3 sovražna letala sestrelila.

Vzhodno bojišče. Fronta princa Leopolda bavarskega. Ruski napadi so se severno od železnice Zloczow-Tarnopol v našem ognju izjalovili. — Fronta nadvojvode Karla. Med Zloto Lipo in Dnjestrom so Rusi svoje napade zopet pričeli. Po brezuspešnih naskokih potisnili so konečno sredino fronte nazaj. V Karpatih je nasprotnik v poročanih bojih južno-zapadno od Zabie in od Schipotha male uspehe dosegel; na mnogih krajih je večer brezuspešno napadal.

Balkansko bojišče. Sedem utrdb od Tutrakana, med njimi tudi pancerske baterije, je zavzetih. Severno od Dobriča so močnejše rumunsko-ruske sile od naših hrabrih bolgarskih tovarišev nazaj vržene.

Prvi generalkvartirnojster
Ludendorff.

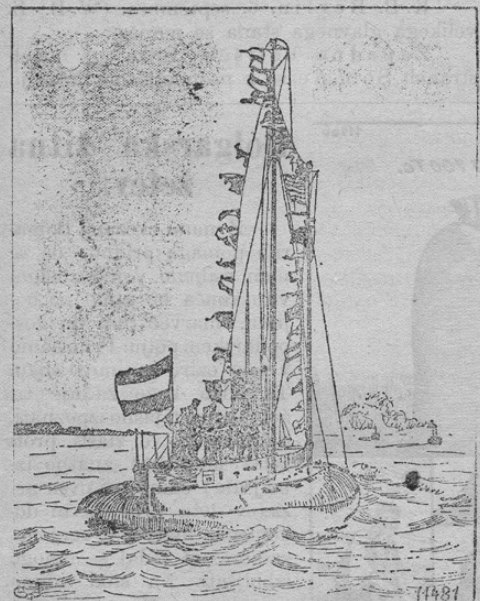
Turki vjeli nad 5000 Rusov.

K.B. Konstantinopol, 30. avgusta. Glavni stan poroča:

Kavkaška fronta. Tekom napadov, ki so jih naše čete predvečerjem na desnem krilu pričele, prepodile so sovražnika z bajonetnim napadom iz njegovih postojank. Pri zasledovanju vjele so čez **400 Rusov** in zaplenile 80 kiš s strelivom ter mnogo vojnega materiala. Vjeti izjavljajo, da je bilo z našim ognjem 6 kanonov popolnoma razrušenih. Na levem krilu so srečno skončani napadi, odrezati del sovražnih strelskih jarkov. Glasom zadnjega poročila se je do predvečerajšnjega boja **2 in pol divizij popolnoma razpršilo,** nadalje **5000 vjetih** napravilo ter več kanonov, strojnih pušk in mnogo orožja zaplenilo.

Podmorski čoln „Deutschland“ po svoji vrnitvi.

Z ozirom na poročila o srečni vrnitvi nemškega podmorskega čolna „Deutschland“

U-Deutschland auf der Weser.

iz Nemčije prinašamo sliko te barke na reki Weser ob svojem prihodu v nemško domovino.

Največji sovražnik.

V listu „Der Türmer“ piše grof von Grotthuss tako-le:

„Doselej smo vse svoje sovražnike zadeli na glavo in smemo upati, da bomo z njimi sami obračunali.“

Le eden nam je nepogljivo kljuboval, le ena sila se je doslej izkazala kot nepremagljiva, to je velesila — oderuštvo. Najmočnejše od vseh je oderuštvo, to je pravi zmagovalac v tej vojni in mirujoča točka v menjajočih se dogodkih. Naj se gibljejo boji tako ali tako, naše vojaštvo se premika z enega bojišča na drugo — oderuštvo pa ne omahuje in se ne umakne s svojega prostora: kakor pajek sedi nepretrgano v svoji mreži, debelega in rudeče napihnjenega lica od zavžitih krvavih žrtev, poželljivo čakajoč novih žrtev, ki prihajajo z mirno gotovostjo. Oderuh je mož sedanjega „velikega časa“, zakaj on je razumel „zahtevo trenutka.“ Zahteva je: „Baši denar v svojo mošnjo!“ in ničesar ne more „značajnega“ oderuha odvrniti od izpolnitve te dobro razumevane zahteve. Proti „značajnemu“ oderuhu je nemogoča vsaka državna in oblastvena odredba. „Nam ne more nikdo kaj!“ Kajti tudi on govori o sebi, kakor vsa veličanstva, v množini: Njegovo veličanstvo oderuh. Ali pa ni res on gospodar v tem času?

Ako pojde tako naprej kakor doslej, ako se ne ukrene kaj korenitega, zamore se priti do tega, da nas vse naše žrtve in zmage ne bodo obvarovale, da bomo moralizirati angleške roke sprejeti angleški mir. To se mora povedati naravnost, ker ne temelji na dozdevni, temveč na resnični nevarnosti. To je nevarnost, ki jo pozna ljudstvo samo; čudno je le, da se ljudstvo ne izpozna ali pa se podcenjuje. Še je čas, da jo odrinemo, pa skrajni čas, in kar je v zamujenemu izgubljenega in pokvarjenega, se še danes ne da več popraviti. Ni treba nobenega proroškega duha, da povemo, kaj vse nam še zvečete doma, če se ne preide konečno k odrešnim dejanjem.

Sami razglasi (ali celo skoraj otroški „dobrohotni opomini“) niso dejanja. Besed ima ljudstvo vseh slojev tako preveč in dosti, če jim takoj ne slede uspešna dejanja, da jih sprejema le s prikrito nevoljo, ker vidi pri tem le tolste obraze oderuhov, ki se pač široko in prav zadovoljno smehljajo...

Tako piše nemški list „Der Türmer“ seveda večinoma z ozirom na nemške razmere. Vendar pa veljajo te besede istotako za nas. Kajti i pri nas — morda še v povečani meri — je oderuštvo največji, najbrezobzirnejši ter tudi najpodlejši nasprotnik.

Razno.

Iz Ptuj se poroča: Svinjski in goveji sejmi so do nadaljne odredbe vstavljeni.

Divji merjasec, dolg več kot 2 metra in

težak okoli 220 kil, bil je v Šalovcih v Ormožu vstreljen. Merjasec prihajal je v času že več let sem v pokrajino med Ormožom in Središčem, brzokone iz Ogrskega pravil je seveda vedno veliko škodo. Leto le v dveh občinah nad 2000 kron škodo napravil. Politična oblast je priredila pred kim lov, da bi se tega nevarnega škodljivca dobilo. Zdaj se je posrečilo nadloven grafič ormoške g. Wessenjak, da je z izbrano strelom žival usmrtil. Mrtvega merjasec razstavili potem v Ormožu in pozneje v Ptuj proti vstopnini. V Ptuj je bil določen dobiček te priredbe za vdove in sirote padlih junakov 3. kora.

Tretjič odlikovan je bil s cesarsko pohvalo (signum laudis) g. oberlajtnant pionirja ženir Jos. Ornig, sin ptujskega župana okrajnega načelnika. Nahaja se že od začetka vojne na raznih bojiščih in se je zlasti v Galiciji, Bukovini ter v Karpatih s svojimi limi ptujskimi pionirji obnesel. Čestitke mlademu junaku prav prisrčno! Drugi sin župana Paul Ornig bil je tudi že na bojišču, kjer je bil ranjen ter je zbolel; sedaj stoji v vojni službi.

Laška granata v Dravi. Pred nekaj dnevi našel je neki ljudskoškoli učence pri „Husarensprungu“ pri Mariboru v Dravi nabasano italijansko granato, kateri pa vžigalnik manjkal. Deček je prinesel granato v šolo in jo oddal g. nadučitelju Hofbauerju, ki jo je poslal pristojni vojaški oblasti. Znano je, kako je prišla italijanska granata na to mesto. Morda jo je kdo v Mariboru nesel in v Dravo vrgel. Morda pa je prišla v Dravo iz ozemlja, ki leži pod učinkom škkih kanonov ter je polagoma s peskom prišla do Maribora, kjer jo je voda vrgla na obrežja.

Zahvala 26. dež. bramb. regimenta. Kakor znano, sta mesti Celje in Maribor v našem mačemu dež. bramb. regimentu št. 26. v priliki cesarjevega rojstnega dneva darovali srebrne signalne rogove. Celjski županov mestnik dobil je nato od regimenta zahvalno pismo, v katerem se čita m. dr.: „26. vojaki bodejo to častno darilo teh dveh mest, s katerima je regiment od nekdaj najtesneje povezan vedno v visoki časti držali in kakor doslej tako i zanaprej — brez ozira na število sovražnikov — opravičili v vsakem oziru s dvigajoče zaupanje svoje ljubljene domovine. Prava srčna potreba mi je, na tem mestu sporočiti, da sem pošteno nato ponosen, da smem voditi ta krasni regiment, ki si je v tej ogromni vojni s celo vrsto čudno-znolnih uspehov orožja pridobilo dobro ime pošteno zaslužil in utrdil. Iztolmač čustev 26. vojakov pošiljam skromnemu, vedno zopet omlajšajočemu mestu Celje navdušene pozdrave in belile z izrazom najodličnejšega spoštovanja in rade udanosti Rudolf Passy, poveljnik regimenta.“

Priščna kazen. Na javnih tablah pred mestnega magistrata v Bozenu sledi razglas nabil: Rosa Wiesinger, vojna

Ansicht von Kronstadt.

Kronstadt.

Prinašamo s siebenbürskega mesta Kronstadt, ki je najvažnejše mesto obško-rumunski meji in glavni kraj takoznane „Burzenland“. Iz vojaških ozirnov to mesto ob izbranih rumunske vojne imenili in je bilo od italjskih Rumunov zasedeno. Ali Rumuni ne deajo kmalu zopet izpot iz tega mesta?

S krepkim podpornjem Rdečega križa Vojno-oskrbovalnega zavoda izkažeš tudi vini dragoceno uslug